

Прокляття, розпач і ганьба

Олександр Олесь

Прокляття, розпач і ганьба!

Усю пройшов я Україну,

І сам не знаю, де спочину

І де не стріну я раба.

Зректись себе, забудь ім'я,

Всесвітнім соромом покритись

І, не соромлячись, дивитись, —

Це дійсність, сон? — не знаю я...

О краю рабський, скільки сліз

Було в мені... і ласк, і втіхи...

Які чудовні трави-ліки

Для ран твоїх в собі я ніс...

Ти п'яний спав... А я горів,

Душа ставала крем'яною,

І не слова тепер спокою,

А іскри креше з неї гнів.

І їх, як зерна, кину я

В твоїх полях, степах і луках,

І, може, ти в пекельних муках

Згадаєш згублене ім'я.